

ת"פ 26058/10/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 26058-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני (עציר)

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בהתאם להסדר טיעון, מיום 22.3.21, בעבירות של **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיפים 382(ג) ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק, **והפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי הייתה הגב' י"ד בת זוגו של הנאשם, ולהם ילדה משותפת בת שנה, והשניים התגוררו יחד בבית בנוף הגליל. בתאריך 10.10.20, סמוך לשעה 16:00, בעת שהנאשם והמתלוננת שהו בבית, פרץ ביניהם ויכוח, בעקבות שתיית אלכוהול על-ידי הנאשם. בעוד המתלוננת מחזיקה בבתם, התקרב הנאשם אל המתלוננת, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, צעק וקילל אותה, ובתגובה סטרה לו המתלוננת קלות, כשהסיתה את פניו במטרה להרחיקו ממנה. הנאשם חזר והתקרב למתלוננת, והיא בתגובה לכך הרחיקה אותו באמצעות ידיה. אז, תקף הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף לעבר עין שמאל, באמצעות יד ימין שלו. כתוצאה מן המכה, נגרמו למתלוננת סימנים כחולים סביב עינה השמאלית. בהמשך, הגיע למקום שוטר, אשר ביקש לברר את זהות הנאשם ואם שמו הנו א', והנאשם השיב בשלילה, ורק לאחר מכן התברר כי שמו אכן א'.

3. ביום 22.3.21 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו ולאחר מכן, טענו הצדדים באופן חפשי.

ראיות לעונש

עמוד 1

4. המתלוננת העידה בפניי ומסרה כי היא ביטלה את התלונה במשטרה וכי אינה מפחדת מפני הנאשם. לדבריה, היא והנאשם השלימו, ומדובר באירוע אלימות יחיד וראשון ביניהם. המתלוננת שומרת על קשר עם הנאשם במהלך מעצרו, ומצפה לשובו הביתה אליה ואל בתם. המתלוננת ביקשה להקל בעונשו של הנאשם ולתת לו הזדמנות לפתוח דף חדש.

טיעונים לעונש

5. ביום 22.3.21 טענו הצדדים לעונש בפניי בעל-פה.

6. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בנסיבות ביצוע העבירות בין 8 ל-14 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להשית על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר, בצירוף התחייבות כספית. ב"כ המאשימה עמדה על פגיעת מעשי הנאשם בשלומה וביטחונה של המתלוננת, ועל הצורך במיגור התופעה של אלימות כלפי נשים. אמנם, כך נטען, אין מדובר בעבירת אלימות במשפחה המצויה ברף גבוה של החומרה, אולם אין לבטל את חומרת המעשה, ולהמעיט מחומרת הפגיעה במתלוננת. המתלוננת אכן סטרה לנאשם, אך בכך אין כדי להפיג מחומרת מעשיו עת תקף את המתלוננת באגרוף שעה שהיא אוחזת בבתם.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, עמדה ב"כ המאשימה על עברו הפלילי של הנאשם, כאשר אמנם הרשעתו האחרונה הנה מנובמבר 2014, אולם הנאשם הורשע בעבירות רבות ומגוונות, וריצה תקופות מאסר ממושכות בפועל.

7. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע שהתפתח באופן ספונטני על רקע ויכוח בין בני זוג. הנאשם לא הכחיש בחקירה את מעשהו, אלא עמד על כך שהמתלוננת סטרה לו תחילה, והוא בתגובה סטר לה, וטען כי לא איים עליה. האירוע הנו אירוע אלימות ראשון ויחיד במערכת היחסים הזוגית. בני הזוג מתגוררים יחד מזה 3 שנים, למתלוננת שני ילדים מנישואים קודמים וכך גם לנאשם, וכן לשניהם ילדה משותפת והנאשם נושא בעול פרנסת המשפחה. מדובר באירוע חריג בחיים הזוגיים, ומערכת היחסים של בני הזוג מתאפיינת בדרך כלל בכבוד הדדי. הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול בשעת האירוע. הנאשם הכה את המתלוננת במכה יחידה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, בעקבות תיקון כתב האישום. הנאשם מצר על האירוע, והמתלוננת סלחה לו. הנאשם שוהה במעצר מיום 10.10.20 ועד היום, והוא מצוי בתנאי מעצר קשים בפרט בתקופת המגבלות הנובעות מהתמודדות עם נגיף הקורונה. הנאשם יליד 1983, עבד כמתכנת CNC עד למעצר, ובתקופת ביצוע העבירות שהה בחל"ת ופרנסתו נפגעה. עברו הפלילי ישן, ומאז הרשעתו האחרונה בשנת 2014 לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות עד לעבירה דנן. ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט להתחשב

בעמדת המתלוננת.

8. דברי הנאשם

הנאשם אמר כי הוא מתנצל בפני המתלוננת, וכי הפיק לקח כי אין לנהוג באלימות.

דין והכרעה

הערכים החברתיים הנפגעים

9. הערכים המוגנים בעבירות אלימות כלפי בת זוג הנם הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, שלווה חייה, ביטחונה האישי והאוטונומיה על גופה, וכבודה כאדם וכאישה. כן מגינות העבירות גם על הערך של שלמות התא המשפחתי, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה.

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות, והם מחייבים ענישה מחמירה. ישנו צורך בהגנה מיוחדת במקרה של עבירות בתא המשפחתי, המתרחשות בחדרי חדרים, כשהן רחוקות מעיני הרשויות בתוך התא המשפחתי, ולאור חוסר הנכונות לעיתים של הקורבן לחשוף את העבירות מתוך תלות פיזית, כלכלית, רגשית או מתוך רצון לשמור על התא המשפחתי, כל אלה מעצימים את המסוכנות במצב זה.

ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 **שמריז נ' מדינת ישראל** (14.3.19):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): 'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נאשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15).

עבירת **האיומים** פוגעת בשלוות נפשה, בביטחונה האישי של המתלוננת, וביכולתה לנהל חיה ללא חשש ומורא.

עבירת **ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו** פוגעת בסדר הציבורי ובשלטון החוק, וביכולתם של רשויות האכיפה

לבצע מלאכתם נאמנה, ללא שיבוש והפרעה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

10. מדובר באירוע אלימות זוגית, במהלכו תקף הנאשם למתלוננת במכת אגרוף יחידה לפניה.

האירוע התרחש בבית, על רקע ויכוח בין בני הזוג באשר לצריכת אלכוהול על-ידי הנאשם.

המתלוננת אחזה בבתם הפעוטה של בני הזוג בידיה, שעה שהנאשם תקפה.

הנאשם היה שרוי תחת השפעת אלכוהול במהלך האירוע.

הנאשם קילל את המתלוננת במהלך האירוע.

קדמה לתקיפה סטירה קלה והדיפה של הנאשם מצד המתלוננת.

למתלוננת נגרמו סימנים כחולים בעינה. אף שהאלימות לא גרמה למתלוננת לחבלות גופניות קשות והנזק שנגרם לה היה קל ולא הצריך טיפול רפואי, היה במעשים כדי לפגוע בכבודה, בשלמות גופה בשלוותה ובשלומה של המתלוננת.

לנאשם מיוחסת בכתב האישום המתוקן עבירת איומים, אולם העובדות הנוגעות לעבירה זו נמחקו במסגרת תיקון כתב האישום, כך שכל שיש בפניו אלו קללות שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת.

עבירת ההפרעה לשוטר בוצעה באופן שהנאשם השיב בשלילה לשאלת השוטר אם שמו הוא איגור.

לנוכח המפורט סבורני כי מכלול העבירות המיוחסות לנאשם מצויות ברף נמוך - בינוני, של חומרה, ובפרט כשמדובר בעבירות האיומים וההפרעה לשוטר.

אין לחדד מחומרת הפניית אלימות פיזית כלפי בת זוג, במכה חזקה אשר הטביעה על עינה "פנס", יש חומרה בכך שהויכוח כולו החל בהיות הנאשם בגילופין, ובשל תרעומת, לגיטימית מן הסתם, אשר המתלוננת הביעה בעניין זה. טרוניית המתלוננת גררה אלימות כלפיה, קללות ומכה בפניה. יש להתחשב בהתגרות מסוימת שהופנתה מצד המתלוננת כלפי הנאשם, בשכך שסטרה לו קלות והדפה אותו, ואולם היא עשתה זאת כתגובה באמירות וקללות בוטות ביותר, ולאחר שהתקרבה אליה באופן מאיים. לחומרה אתחשב גם בעובדה שהמעשים בוצעו לנגד עיני בתם הפעוטה של בני הזוג.

עמדת המתלוננת הובאה בעדותה בטיעונים לעונש, ולדבריה היא סלחה לנאשם, שומרת על קשר עמו בתקופת מעצרו, ומעוניינת כי ישוב לחיק משפחתו.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות אלימות שבוצעו כלפי בת זוג, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו. ב"כ הצדדים לא הפנו לפסיקה כלשהי לעניין העונש. ניתן לעיין בפסקי-הדין הבאים:

א. ע"פ (חי') 11235-06-19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.7.19), המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת לחבלה של ממש, וניסיון תקיפת בת זוג, כלפי אשתו. **בית-משפט השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על-תנאי.** הערעור על גזר-הדין הפך תיאורטי לאחר שנשא את כל עונש המאסר שנגזר עליו, ומכל מקום בית-המשפט המחוזי קבע כי יש לדחות את ערעורו על כל חלקיו.

ב. רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16), שם המבקש הורשע באלימות זוגית במסגרת אירוע יחיד, בעל מספר שלבים, ונקבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה הניתן לריצוי בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל,** בהעדר חרטה ובהתחשב בהעדר עבר פלילי מהעת האחרונה ובנתק ביחסי המבקש עם המתלוננת. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 6464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.10.18), המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע בשלושה אישומים, בעבירות של איומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפה חבלנית של בת זוג בסטירה לפניה. נגזרו **חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות,** צו מבחן ועונשים נוספים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. רע"פ 182/13 **נעם משה נגד מדינת ישראל** (21.1.13), המבקש, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בכתב אישום שכלל **שני אישומים** בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, איומים והיזק בזדון לרכוש וכן תקיפה בנסיבות מחמירות של בן משפחה. **בית משפט הטיל עליו 8 חודשי מאסר בפועל.** ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ה. רע"פ 8833/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (23.12.15), המבקש הודה והורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, תקיפה סתם כלפי בת זוג ואיומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **עונש מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל** והטיל עליו 2 מאסרים על תנאי והתחייבות. **בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של המבקש והטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לכל רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום.** בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ו. רע"פ 7951/10 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.11), הוטלו **7 חודשי מאסר בפועל** בגין

תקיפת בת זוג במכת אגרוף יחידה. הערעור והבקשה נדחו.

ז. עפ"ג (חי') 27574-02-17 **מדינת ישראל נ' עוביד** (11.5.17), שם המשיב הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ובית-משפט השלום הטיל עליו 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצויים. ערעור המדינה התקבל בהסכמת הצדדים, כך שהוטלו **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ויתר רכיבי הענישה הותרו על כנם.

ח. ת"פ (ק"ג) 54025-09-17 **מדינת ישראל נ' א.א.** (19.11.18), על נאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, כלפי בת זוג, הוטלו **מאסר על-תנאי, פיצוי, צו מבחן וצו של"צ**, בהתאם להמלצה שיקומית, ובחריגה משיקולי שיקום, ממתחם העונש ההולם שנקבע כנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

ט. ת"פ (פ"ת) 48414-09-13 **מדינת ישראל נ' א.מ.** (5.1.14), שם הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים כלפי בת זוג. נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין מאסר על-תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל, והוטלו **5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, פיצוי וקנס**.

י. ת"פ (פ"ת) 1637-02-14 **מדינת ישראל נ' סמוליאר** (15.7.14) - שם הנאשם הורשע **בעבירה יחידה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש**. בית-המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין עבודות שירות ובין 18 חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש של חודשיים מאסר על-תנאי במצטבר, הוטלו מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי, וחולטה התחייבות קודמת**.

יא. ת"פ (כ"ס) 35735-06-16 **מדינת ישראל נ' נאשף** (23.5.18), שם הוטלו בגין עבירה יחידה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הפעלת מאסר על-תנאי אף הוא לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, פיצוי והפעלת התחייבות כספית**.

12. **לאור האמור לעיל ובהתחשב בנסיבותיו של מקרה זה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל עבירות כתב האישום נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת עונשו של הנאשם

13. הנאשם, בן 38, נשוי למתלוננת, ואב לשלושה ילדים, אחת מהם במשותף לו ולמתלוננת. למתלוננת שני ילדים נוספים מנישואיה הקודמים. צוין בטיעוני הנאשם כי הנאשם עובד כמתכנת בתחום ה-CNC ושהה טרם מעצרו בחל"ת.

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן שנוסח במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות, ותרם לחיסכון בזמן ציבורי.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו והתנצל בפני המתלוננת.

עמדת המתלוננת הנה כי סלחה לנאשם וכי היא מבקשת להקל בעונשו, ולאפשר לו לשוב לחיק משפחתו.

עברו הפלילי של הנאשם מכביד, אם כי מהעבר הרחוק יחסית, והוא כולל 8 עבירות קודמות. הרשעותיו הקודמות בעבירות איומים, אלימות, שני תיקים של אלימות כלפי בת זוג, הפרעה לשוטר וסמים. הנאשם ריצה מספר תקופות של מאסר בפועל בעבר.

הנאשם שוהה במעצר בתיק זה, מאחורי סורג ובריח, מיום 10.10.20 ועד היום.

14. בהתחשב בהודאת הנאשם, בגילו, במצבו המשפחתי, בעברו, בתקופת מעצרו, בעמדת המתלוננת ובמכלול הנסיבות שהובאו בפניי, אין מנוס מהטלת תקופת מאסר משמעותית אשר תהלום את חומרת המעשים ותשקף את החזרתיות הגלומה בהם ביחס לעבירות אותן ביצע הנאשם בעבר.

סוף דבר

15. **לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

- א. 9 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, בניכוי תקופת המעצר מיום 10.10.20.
- ב. 5 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת אלימות פיזית במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת איומים כלפי בת זוג.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, במעמד הצדדים.